

3. Kolmas väide, et EKP ei ole kohaselt arvesse võtnud, et otsus on kaalutusotsus.
4. Neljas väide, et EKP jättis hindamata asjakohased faktid ning jättis faktid erapooletult ja objektiivselt hindamata.
5. Viies väide, et EKP on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet.
6. Kuues väide, et EKP on rikkunud *nemo auditur*-põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et EKP on oma kaalutlustes süütuse presumptsiooni kohta rikkunud õigusnormi.
8. Kaheksas väide, et EKP on rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet ja tegutsenud diskrimineerivalt.
9. Üheksas väide, et EKP on rikkunud ühtse järelevalvemehhanismi määruse artiklit 19 ja põhjendust 75 ning kuritarvitanud võimu.
10. Kümnes väide, et EKP on rikkunud hagejate kaitseõigusi ja nende õigust olla ära kuulatud.
11. Üheteistkümmes väide, et EKP ei ole otsust nõuetekohaselt põhjendanud.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, lk 63).

Üldkohtu presidendi 6. novembri 2018. aasta määrus – Berliner Stadtwerke versus EUIPO (berlinGas)

(Kohtuasi T-595/18) ⁽¹⁾

(2019/C 72/61)

Kohtumenetluse keel: saksa

Üldkohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 436, 3.12.2018.